خبرها

کیومرث هاشمی شروع کرد

کیومرث هاشمی صبح دیروز با حضور در فدراسیون فوتبال ضمن بازدید از بخش‌های مختلف در جمع مسئولان این فدراسیون با تقدیر و تشکر از تمامی روسای فدراسیون فوتبال بعد از انقلاب به‌ویژه دکتر دادکان، صفایی فراهانی و داریوش مصطفوی گفت: در این سال‌ها افراد زیادی آمده و رفته‌اند ولی آنچه تاکنون باقی مانده خدماتی بوده که برجا مانده است. وی با اشاره به در پیش بودن پنج رویداد مهم تا پایان سال ۸۵ برای فوتبال کشور بر عزم جدی فدراسیون فوتبال برای حضور قدرتمند در پیکارهای جام ملت‌های آسیا، بازی‌های ملی رده‌های مختلف سنی و بازی‌های آسیایی قطر تاکید کرد. سرپرست فدراسیون فوتبال همچنین با اشاره به سیاست سازمان مبنی بر بهره‌گیری از نظرات کارشناسان اهل فن و اهالی مطبوعات تاکید کرد: «در فدراسیون بر روی تمام نخبگان، دلسوزان و پیشکسوتان این رشته باز بوده و به گرمی پذیرای پیشنهادات آنها خواهیم بود.» همچنین در این جلسه مسئولان فدراسیون فوتبال همچون پهلوان، غیاثی، نبی و... ضمن اعلام آمادگی برای همکاری با سرپرست فدراسیون بر رشد و ارتقای این رشته تاکید کردند.

یاوری: سیموئز گزینه خوبی است

مربی با سابقه فوتبال گفت: باید یک رنسانس فرهنگی در فوتبال ایران ایجاد شود. محمود یاوری اظهار کرد: فوتبال ایران در جام جهانی آلمان هیچ چیز برای ارائه کردن نداشت و علاقه‌مندان فوتبال را هم راضی نکرد. تیم ایران تجارب بسیار گران‌بهایی در این رقابت‌ها کسب کرد که متاسفانه همه آنها تلخ بودند. ما حیثیت فوتبال ایران را با این دیدارها زیر سئوال بردیم و باعث شرمندگی آن در سطح جهان شدیم. وی افزود: دیگر تیم‌ها هم شکست خوردند ولی تا این حد بد بازی نکردند. این مسئله به بی‌کفایتی کادر فنی تیم ملی باز می‌گردد. با این وضعیت فوتبال ایران به یک رنسانس نیاز دارد. سرمربی سابق استقلال اهواز با تاکید براین که مربیانی هدایت تیم ملی را بر عهده بگیرند که اقتدار و حاکمیت هم به لحاظ مدیریتی و هم به لحاظ مربیگری و فنی داشته باشند، خاطرنشان کرد: ما در جام جهانی غیر از باخت در زمین، فرهنگ را هم باختیم. بازیکنان ما بی‌روحیه، خسته و بی‌نظم بودند و نفاق و دو دستگی در میان آنها دیده می‌شد. ساختار تیم ملی باید هرچه سریع‌تر عوض شود که سیموئز برزیلی سرمربی تیم ملی امید بهترین گزینه برای این کار است. او با تزریق چند جوان با انگیزه تیم امید به تیم ملی بزرگسالان می‌تواند در جام‌ملت‌های آسیا نتایج خوبی کسب کند.

طالب‌لو: نمی‌توانم بگویم

«با نتیجه نگرفتن در جام‌جهانی شرمنده مردم ایران شدیم.» وحید طالب‌لو پس از بازگشت به ایران هنوز هم ناراحت به نظر می‌رسد و می‌گوید: ما نتوانستیم در جام‌جهانی بازی‌های خوبی انجام دهیم. من به‌عنوان یک بازیکن نمی‌توانم در مورد دلایل فنی و اینکه علت نتیجه نگرفتن تیم چه بود اظهار نظر کنم. اما در هر صورت ما بازی‌های خوبی انجام ندادیم. وی افزود: من در تمرینات بسیار خوب و آماده بودم و تمام تلاشم را انجام دادم. دوست داشتم با حضور در دروازه تیم ملی برای ایران کاری انجام دهم. اما در هر صورت این فرصت را پیدا نکردم. طالب‌لو تصریح کرد: بازی نکردن در جام‌جهانی چندان مهم نیست بلکه این موضوع اهمیت دارد که ما خوب بازی نکردیم و شرمنده مردم ایران شدیم. دروازه‌بان تیم ملی درباره انتقادات از کادر فنی تصریح کرد: نباید فقط کادر فنی را مقصر بدانیم. در هر صورت کارشناسان می‌توانند در این مورد نظر بهتری بدهند. وی در مورد شایعه اختلاف میان بازیکنان تیم ملی نیز خاطرنشان کرد: اختلاف جدی میان بازیکنان نبود. تصور می‌کنم دلیل باخت ما مسائل فنی بود که نمی‌توانم آنها را بیان کنم.

بکن باوئر: ایوانف رکورد زد

رئیس کمیته برگزاری رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۰۶ آلمان به جمع منتقدان داوری این دوره از رقابت‌ها پیوست. «فرانتس بکن‌باوئر» در گفت‌وگو با شبکه ZDF آلمان با اشاره به عملکرد ضعیف «والنتین ایوانف» روسی در دیدار پرتغال و هلند گفت: او یک رکورد جهانی در نشان دادن کارت از خود برجای گذاشت. در دیدار پر برخورد این دو تیم که با کارت‌های زرد فراوانی همراه بود، چهار بازیکن از سوی داور روسی از زمین مسابقه اخراج شدند. «بکن‌باوئر» همچنین از «لوئیس مدینا» داور اسپانیایی دیدار روز گذشته تیم‌های ایتالیا و استرالیا که در دقایق پایانی پنالتی مشکوکی به سود تیم ایتالیا گرفت، انتقاد کرد.

اوسیم- ژاپن، جدی شد

در پی پیشنهاد فدراسیون فوتبال ژاپن به «ایویکا اوسیم» مربی بوسنیایی تیم «جف یونایتد چیبا» برای تصدی مربیگری تیم ملی فوتبال این کشور وی خواستار آن شد که قراردادش به‌جای چهار سال دو ساله باشد. به گزارش روزنامه سانکی سابورو کاوابوچی رئیس فدراسیون فوتبال ژاپن در گفت‌وگو با خبرنگاران درباره این درخواست اوسیم ۶۵ ساله واکنش مثبتی نشان داده است. کاوابوچی بسیار خوشبین است که قرارداد با اوسیم برای پذیرش رهبری تیم ملی فوتبال ژاپن به امضا برسد. در پی حذف تیم ملی فوتبال ژاپن در مرحله نخست رقابت‌های فوتبال جام‌جهانی ۲۰۰۶ زیکو سرمربی برزیلی این تیم از سمتش کناره‌گیری کرده است. شبکه تلویزیون سراسری ژاپن (ان‌اچ‌کی) روز سه‌شنبه گزارش داد اوسیم که هم‌اکنون در اتریش به‌سر می‌برد، در مصاحبه با این شبکه گفته است که درخواست برای پذیرفتن رهبری تیم ملی فوتبال ژاپن برای وی افتخار است. بر پایه گزارش این شبکه تلویزیونی اوسیم در این مصاحبه درخصوص چگونگی پاسخ به درخواست فدراسیون فوتبال ژاپن گفته است که باید با بازیکنان و مسئولان تیم جف یونایتد چیبا در این زمینه گفت‌وگو کند. اوسیم در همین حال گفته است که پذیرفتن مسئولیت سرمربیگری تیم ملی فوتبال ژاپن سنگین است، اما کاری است که ارزش تلاش برای انجام آن را دارد.

آس

شیر جوان

یکی از دوستانی که از آلمان آمده، می‌گوید: «اولاً آنجا همه مردم آلمان پیراهن تیم ملی تن‌شان است، حالا بعضی هایشان با شماره و اسم بعضی هایشان بی‌شماره و اسم و دوماً بعد از بالاک که اگر مردم پیراهن او را پوشیده‌اند، این لوکاس پودولسکی است که پیراهن شماره بیست‌اش این ور آن ور دیده می‌شود.» و این یعنی پودی بیش از آنکه فکرش را بکنید نزد مردم آلمان محبوب است. دلایل بسیاری برای اینکه او به یک بازیکن محبوب بدل شود وجود دارد، مثلاً اینکه چپ پا است و با پای چپش خوب شوت می‌زند و حتماً می‌دانید که بازیکنان چپ پا به دلیل استیل خاص بازی‌شان زود به چشم می‌آیند یا اینکه او آنقدر برای کلن که یکی از قدیمی‌ترین تیم‌های آلمان است خوب بازی کرده که بایرن مونیخ مجاب شده برای فصل آینده او را بخرد و رویش حساب ویژه‌ای باز کند. بازی‌های خوب او در جام‌جهانی هم نشان می‌دهد که نه مردم آلمان و نه باشگاه بایرن در مورد او اشتباه نکرده‌اند. لوکاس تا اینجای کار سه گل زده، آن هم بعد از آن بازی بدی که مقابل لهستان از خود نشان داده بود. دو گلی که او مقابل سوئد، که یکی از تیم‌های خوب جام بود، به ثمر رساند، نشانگر هوش و قدرت تمام‌کنندگی‌اش بود و اینکه بلد است در مواقع حساس از هر دو پایش بهره بگیرد. به این نگاه کنید که پودی گل اولش را به سوئد با پای راست زد و گل دومش را با پای چپ و این نشان می‌دهد که او پای راستش را هم به اندازه پای چپش قوی کرده است.

اما تا اینجای جام او هنوز یکی از آن شوت‌های بی‌نقص و درجه‌یکش را نزده که ما را مسخ کند و ما امیدواریم که او در بازی جمعه مقابل آرژانتین- که آلمان در آن بیش از هر روز دیگری به خلاقیت و توانایی‌های فردی بازیکنانش تکیه می‌کند- همانی باشد که در بازی مقابل سوئد بود و همان قدر پرشور و اشتیاق و فرصت‌طلب و فداکار. لوکاس اگر جمعه‌شب بتواند با یکی از آن شوت‌های عجیب و غریبش گل پیروزی آلمان را بزند، آن وقت به جمع مردان تاریخ‌ساز فوتبال آلمان می‌پیوندد. او شایستگی‌اش را دارد.

چهره

مسی! شروع کن

جام‌جهانی هنوز به‌طور کامل با هنر و نبوغ لیونل مسی آشنا نشده البته این‌طور هم نیست که هیچ اثری از لیونل در چهار بازی گذشته آرژانتین دیده نشود. از ۶ گل آرژانتین مقابل صربستان یک گل و یک پاس گل سهم مسی جوان بود و همین مسئله باعث شد که او در دیدار سوم تیمش برابر هلند برای اولین بار در این رقابت‌ها در ترکیب اصلی قرار بگیرد. برای طرفداران مسی این امیدواری به‌وجود آمده بود که در بازی حساس برابر مکزیک نیز «مارادونای کوچک» را در ترکیب آرژانتین خواهند دید اما چنین اتفاقی نیفتاد و پکرمن خاویر ساویلا را به لیونل مسی ترجیح داد. البته او در اواخر مسابقه به بازی گرفته شد و کشیده شدن مسابقه به وقت اضافی موجب شد که نزدیک به ۴۰ دقیقه به مهاجم جوان بارسا بازی برسد. برای هنرمندی مثل مسی همان دقایق هم کافی بود که نشان دهد از چه هنری سود می‌برد. هر چند که او قبلاً با پیراهن بارسا و تیم ملی جوانان آرژانتین همه را مسحور خود کرده بود. یکی از طرفداران پروپاقرص مسی، دیه‌گو مارادونای افسانه‌ای است که برای تماشای هنرنمایی جانشین‌اش مقابل آلمان لحظه‌شماری می‌کند. جدال سنتی آلمان- آرژانتین میدان مناسبی برای مسی است تا نشان دهد چگونه می‌تواند سرنوشت یک بازی را عوض کند. این بازی دیداری نیست که پکرمن بتواند به سادگی از کنار مسی ۱۹ ساله عبور کند و به او کم بازی دهد. ماموریت اصلی لیونل از روز جمعه آغاز می‌شود و او است که باید آرژانتین را به مراحل بالایی جام برساند. مثل همان کاری که الگویش مارادونا در سال ۱۹۸۶ انجام داد. تنها هنر مسی است که می‌تواند آلمان آماده را از پای دربیاورد.

کجایند مارادونای ۸۶ و ماتئوس ۹۰

ادامه از صفحه ۱۵

جام‌جهانی ۱۹۹۰ با مارادونا آغاز شد. او پیش از دیدار افتتاحیه در المپیکو با اعتماد به نفس در نقطه مرکزی زمین توپ را با پاشنه پا روی شانه فرستاد و با چند ضربه شانه باعث واکنش رمی‌های حاضر در ورزشگاه شد که در سری‌آ از مارادونا و درخشش او با ناپولی خاطرات بدی داشتند. آرژانتین در بازی افتتاحیه ۰-۱ به کامرون باخت تا نشان دهد دیگر یک دیه‌گوی تنها برای فتح کافی نیست، به خصوص که او ۴ سال پیرتر شده بود و گرچه هنوز نابغه بی‌بدیلی بود، اما دیگر بیشتر از فکرش استفاده می‌کرد تا توانایی‌های بدنی خارق‌العاده‌ای که به او اجازه حمل ۷۰ - ۶۰ متری توپ را می‌داد. در این چهار سال اتفاق دیگری نیز به وقوع پیوسته بود. آلمان پس از شکست در مرحله نیمه‌نهایی جام ملت‌های اروپا ۱۹۸۸ و پس از کوچ هشت بازیکن طراز اول این کشور به ایتالیا، پیله خود را پاره کرده و تبدیل به تیم متفاوتی شده بود. تیمی که در بازی اول ۱-۴ یوگسلاوی از دیگر مدعیان جام را خرد کرد؛ مسابقه‌ای که جشن تولد لوتار ماتئوس به عنوان بهترین شماره ۱۰ فوتبال جهان بود.

او در دقیقه ۶۴ بازی توپ را در زمین خودی تصاحب کرد و با سرعت به سمت دروازه حریف رفت و پس از دریبل دو مدافع یوگسلاوی از ۲۵ متری توپ را با شوتی محکم به تور دروازه حریف چسباند. آلمان پس از این دیدار ۱-۵ امارات را برد و پس از تساوی ۱-۱ با کلمبیا، در مرحله یک‌هشتم، ۱-۲ هلند را برد و با پیروزی ۰-۱ مقابل چکسلواکی، در مرحله نیمه‌نهایی خوش‌اقبالانه انگلیس را برد و به فینال رسید. اما از آن طرف در حالی که همه در انتظار ایتالیا بودند، آرژانتین که جام را با شکست آغاز کرده بود، پس از برد ۰-۲ مقابل شوروی و تساوی ۱-۱ با رومانی، در مرحله یک‌هشتم با بازی خارق‌العاده مارادونا برزیل را ۰-۱ شکست داد و پس از دو برد عجیب و در ضربات پنالتی مقابل یوگسلاوی و ایتالیا به فینال رسید. جام ۹۰ را ایرانی‌ها خوب به یاد دارند. اولین باری که خوره‌های فوتبال ایران با مزه پخش مستقیم (مستقیم با دو ساعت تاخیر البته!) آشنا شدند. مسابقاتی که با گزارش عباس بهروان (به‌جای بهرام شفیع و هادی صالح‌نیا که به ایتالیا رفته بودند، اما مرتب مشکل ارتباطی داشتند) آغاز شد و با محرومیت دو گزارشگر اعزامی که یکی از آنها با یک هفته‌نامه چاپ تهران همکاری می‌کرد ادامه یافت. دوره، دوره برزیل، هلند و ایتالیا بود و آلمان تیم کم‌طرفداری بود، درست مثل آرژانتین که گرچه به واسطه مارادونا توجه زیادی را به خود جلب کرد اما تیم جذابی نبود. آنها به دشواری و شاید با شانس به فینال رسیدند.

اگر بازی با برزیل را به خاطر داشته باشید لابد هنوز صدای لرزش متوالی تیرهای دروازه روی ضربات کاره‌کا، آله مائو و مولر در گوشتان مانده!

آنها در یک چهارم نهایی در حالی که حریف روی رندی مارادونا نزدیک به ۹۰ دقیقه ۱۰ نفره بازی کرد در ضربات پنالتی روی درخشش گویگوچه‌آ، دروازه‌بان عجیب خود حریف را شکست دادند و با همین شیوه از پس ایتالیا برآمدند. ایتالیایی‌ها به رغم بسته نگاه داشتن دروازه تا بازی نیمه‌نهایی مغلوب روح بزرگ مارادونا، شجاعت کانی گیا و دروازه‌بان بزرگ تیم حریف شدند... داستان فینال اما داستان متفاوتی بود. آرژانتین با چهار محروم وارد مسابقه‌ای شد که ۷۲ هزار تماشاچی حاضر در ورزشگاه المپیکو دشمنی خود را با این تیم از لحظه پخش سرود ملی این کشور نشان دادند. آنها بی‌توجه به قداست لحظه پخش سرود شروع به سوت‌زدن و هو کردن آرژانتین کردند؛ که دیه‌گو خواندن سرود را لحظه‌ای قطع کرده و شروع به دشنام دادن به ایتالیایی‌ها کرد. او که به نظر با شور و حرارت کامل (برای شکست فیفا و ایتالیایی‌هایی که قصد انتقام از او را داشتند) بازی را آغاز کرد، به محض آغاز بازی صدای نفس‌های یک آلمانی بلندقامت را پشت گوش خود حس کرد. گیدو بوخوالد که کارگر تیم پرستاره آلمان بود. تیمی متشکل از بودو ایلگنر، کلاوس اوگن‌تالر، توماس برتولد، اندی برمه، یورگن کلینزمن، پیر لیت‌بارسکی، توماس هسلر، رودی فولر و... آلمان با جو ایجاد شده و دقیقاً در شرایط برعکس ۴ سال پیش بازی را با برتری آغاز کرد و پس از حملات بی‌نتیجه نیمه اول، در نیمه دوم نیز به هجوم ادامه داد و سرانجام روی یک پنالتی مشکوک به گل رسید؛ دقیقه ۸۲، وقتی نستور سنسینی روی پای فولر رفت و او را سرنگون کرد. لحظه پنالتی لحظه عجیبی بود. زمانی که لوتارماتئوس پنالتی‌زن اول تیم، در وحشت شکست مقابل گویگوچه‌آی تیز چنگ از زدن ضربه پنالتی شانه خالی کرد، اما اندی برمه خونسرد و شجاع با پای راست توپ را به گوشه دروازه فرستاد و مسبب قهرمانی آلمان شد. چند دقیقه بعد بازی با دو اخراجی از تیم آرژانتین به پایان رسیده بود، در حالی که آلمانی‌ها با جام دور افتخار می‌زدند، دیه‌گو مارادونا در یکی از بدترین روزهای زندگی ورزشی‌اش مثل بچه‌ها گریه می‌کرد. او به هنگام دریافت مدال، ژائو هاوه‌لانژ رئیس برزیلی فیفا و نایب او سپ‌بلاتر را نگاه نکرد و تنها با صورت پر از اشک پاسخ نخست‌وزیر ایتالیا را داد. او عقیده داشت مافیای فوتبال جام را از آرژانتین دزدید. اما اگر یک طرفدار آلمان بوده باشید، حتماً آن شب را بی‌توجه به ضجه‌های مارادونا به صبح رسانده‌اید، در اوج شادی و بدون ذره‌ای عذاب وجدان از صحنه پنالتی. به هر حال آلمان بهترین تیم جام بود. تیمی با مربیگری فرانتس بکن‌باوئر و با کاپیتانی لوتار ماتئوس. لوتار که البته به عنوان بهترین بازیکن جام انتخاب شد حق خود را در انتخابات توپ طلایی اروپا گرفت. او هافبکی بود که امروز بالاک اگر در بهترین فرم خود باشد ممکن است کمی نزدیک به او بازی کند. او شماره دهی بود که پس از پا به سن گذاشتن دیگر مثل او ظهور نکرد. درست مثل دیه‌گو که اگر امروز «لیونل مسی» کشف نشده بود ممکن بود فکر کنیم دیگر کسی روی دستش نخواهد آمد... راستی نوشتم مسی. فکر می‌کنید او می‌تواند شبیه اسطوره‌ای باشد که فردا با چشم‌های نگران از روی سکو تماشایش می‌کنید؟

عکس روز

تفاوت اوکراین و سوئیس همین بود؛ یک دروازه‌بان خوب

طرح روز

یوری کوزوبوکین- شلیک سرنوشت

نیمکت

نترس یورگن، نترس

پیش از شروع جام‌جهانی چه کسی فکرش را می‌کرد آلمان اینقدر تیم خوب و بانشاطی باشد و یورگن کلینزمن اینقدر در هدایت تیمش موفق عمل کند. اما با شروع جام دیدیم که آلمان چه تیم باطراوتی است و با حمایت تماشاگران پرشور و اشتیاقش، چگونه راهش را پیدا کرده و پیش می‌رود. این وسط اما نباید همه این موفقیت‌های آلمان را برآمده از امتیاز میزبانی این تیم بدانیم، چرا که شور و نشاطی که در بازی آلمان دیده می‌شود، تنها محصول تفکرات یک نفر است و او یورگن کلینزمن است که در دوران بازیگری‌اش هم مهاجم فوق‌العاده بانشاطی بود که سبکبال این طرف و آن طرف می‌دوید و گل‌های تماشایی می‌زد. او که سال‌ها است در ایالات متحده زندگی می‌کند، چیزهایی را از معلمان ورزش آن کشور فراگرفته، که با استفاده از آن نکات توانسته، آلمان ناامید پیش از جام‌جهانی را به یک تیم امیدوار به قهرمانی بدل کند، جوری که حتی مردم آلمان هم به کمتر از قهرمانی رضایت نمی‌دهند. کلینزمن پیش از شروع جام‌جهانی گفته بود که امیدوار است بتواند تیمش را تا نیمه نهایی بالا بیاورد و حالا می‌گوید که به حضور در نیمه نهایی راضی نیست. او همچنین در شروع جام گفته بود که هر تیمی هر چقدر به ما گل بزند، ما یک گل بیشتر از آن می‌زنیم و حالا حتی به گل خوردن آلمان هم رضایت نمی‌دهد و می‌گوید ما اصلاً نباید گل بخوریم، چنانکه آلمان در سه بازی گذشته‌اش گل نخورده است. اما حالا کلینزمن روزهای دیگری را تجربه می‌کند. روزهایی که التهاب بازی سخت تیمش مقابل آرژانتین، اضطراب را به اردوی این تیم آورده است. البته یورگن از سال‌های بازیگری‌اش این را خوب یاد گرفته؛ بازی‌های بزرگ مردان بزرگ می‌خواهد و مردان بزرگ مردانی هستند که روحیه برتری‌جویی و کشش مبارزه‌طلبی داشته باشند و می‌داند که نباید بترسد و برای همین است که در این روزها می‌کوشد این روحیه را در تیمش تقویت کند، چرا که می‌داند آلمان اگر آرژانتین را ببرد، قهرمان جام هم می‌شود. یکی دیگر هم همین را می‌گفت.

نگاه

پریرا: پرتغال - هلند بازی نبود

با اینکه در حال حاضر علاقه‌مندان به فوتبال فکر و ذکرشان را گذاشته اند برای بازی‌های مرحله یک‌چهارم نهایی، اما هنوز هم بازی جنجال‌برانگیز پرتغال در برابر هلند از یاد خیلی‌ها نرفته، حتی کسانی که خارج از این دو کشور هستند.

کارلوس آلبرتو پریرا سرمربی تیم ملی فوتبال برزیل از جمله کسانی است که از دیدار پرتنش پرتغال - هلند در مرحله دوم انتقاد کرده و معتقد است اصلاً هیچ تیمی فوتبال بازی نکرد. به گزارش خبرگزاری رویترز پریرا اظهار داشت: این دیدار از آن نمونه‌هاست که باید حذف و فراموش شود. ما برای تماشای فوتبال آمده بودیم اما در عوض ۱۶ کارت نشان داده شد که چهار کارت قرمز داشت و فکر نمی‌کنم بیشتر از ۳۰ دقیقه توپ در گردش بوده باشد.

وی افزود: مسابقه بسیار پرتنش و درگیرانه‌ای بود که داور نتوانست مانع از خشونت بازیکنان شود و هیچ فوتبالی بازی نشد. قطعاً چنین مسابقه‌ای در حد رقابت‌های جام‌جهانی نیست و امیدوار هستیم در آینده تکرار نشود. هدایت تیم پرتغال را لوییز فیلیپه اسکولاری هم‌وطن پریرا بر عهده دارد که در دوره قبل برزیل را صاحب قهرمانی کرد. برخلاف پرتغال، تیم برزیل امسال یکی از باانضباط‌ترین تیم‌ها بوده که در سه دیدار نخست جمعاً پنج کارت زرد گرفته و برابر ژاپن فقط شش خطا انجام داد. پریرا معتقد است: فوتبال ما همیشه کیفیت فنی جام‌جهانی را ارتقا داده نه میزان خشونت آن را. امیدوار هستیم داوران با خشونت و ضد فوتبال برخورد کنند تا چهره یک فوتبال ناب را ببینیم.

خبرها

ماتراتزی: فهمیدم که اعتراض سودی ندارد

لاجوردی‌پوشان ایتالیا تصمیم داشتند با توجه به خط حمله آتشین خود، به پیروزی ساده‌ای برابر استرالیا دست یابند؛ اما با اخراج مارکو ماتراتزی در دقیقه ۵۰ فهمیدند که کارشان به مشکل برخورده است. همه تماشاگران ورزشگاه کایزرسلاترن منتظر کشیده شدن بازی به وقت‌های اضافی بودند؛ اما دفاع استرالیا اشتباهی جبران‌ناپذیر انجام داد تا توتی مهاجم رم با به ثمر رساندن ضربه پنالتی، آنها را از خطایشان پشیمان کند. مارکو ماتراتزی که با خطایش نزدیک بود رویای ایتالیا را بر باد دهد گفت: «خیلی ناراحتم که نمی‌توانم در بازی آینده به میدان بروم. هنگامی که به چشمان داور نگاه کردم فهمیدم اعتراض سودی ندارد. نمی‌خواستم شرایط را برای تیمم بدتر کنم، از این رو زود به سوی تونل ورزشگاه رفتم.» مدافع اینتر در مورد دیدار برابر استرالیا هم گفت: «از گل توتی و نتیجه پایانی راضی و شادمان هستم. تنها به راهیابی گروهم به دور یک چهارم نهایی فکر می‌کردم. ما در نیمه نخست خوب بازی کردیم؛ اما روشن بود ایتالیا از ۱۰ نفری بودن رنج زیادی خواهد کشید. خوشبختانه توتی خونسردی‌اش را حفظ کرد و نتیجه را به سود ما رقم زد.» اکنون انگیزه فراوانی داریم. اگر در پی به دست آوردن جام قهرمانی هستیم، باید به تلاش‌مان ادامه دهیم و روحیه گروهی‌مان را حفظ کنیم.

بخت‌آزمایی

با شکست سوئیس برابر اوکراین در مرحله حذفی رقابت‌های جام‌جهانی، چهره یکی دیگر از تیم‌های راه یافته به مرحله یک چهارم نهایی هم مشخص شد. تیم ملی سوئیس ۱۲۰ دقیقه تمام برابر اوکراین دوام آورد؛ اما ضربات بی‌رحم پنالتی در نهایت شکست این تیم را رقم زد. مارکو استرلر بازیکن سوئیس پس از شکست سه بر صفر تیمش در ضربات پنالتی گفت: «اکنون در مورد ضربه‌ای که از دست دادم، بسیار افسوس می‌خورم. پیش از آغاز این دیدار به سختی روی ضربات پنالتی کار کردیم، اما زدن این ضربات در یک بازی رسمی مانند شرکت در مسابقه بخت‌آزمایی و بردن بلیت آن است. خیلی تلاش کردیم اما در آخر چیزی نصیب‌مان نشد. پیروزی در این دیدار برای‌مان ارزش فراوانی داشت.

شوچنکو: هدیه‌ام را گرفتم

اوکراین که به هنگام ورود به جام‌جهانی ۲۰۰۶ تیمی تازه وارد و بی‌تجربه خوانده می‌شد، دوشنبه موفق شد با پیروزی سه بر صفر در ضربات پنالتی برابر سوئیس به مرحله یک چهارم پایانی رقابت‌های آلمان صعود کند. آندری شوچنکو مهاجم اوکراین یکی از پنالتی‌های تیم ملی کشورش را خراب کرد؛ اما در پایان تنها یک لبخند ساده بر چهره داشت. مهاجم کنونی چلسی در مورد پیروزی تیمش در برابر سوئیس گفت: «بسیار خوشحالم چرا که هم‌تیمی‌هایم هدیه‌ای ارزشمند به من دادند.» شوچنکو در مورد دیدار اوکراین در مرحله یک چهارم پایانی برابر ایتالیا گفت: «بازی برابر این تیم هرگز ساده نخواهد بود. خستگی تیم با انجام هر بازی بیشتر و بیشتر می‌شود. بازی ایتالیایی‌ها را دیدم. آنها به خوبی توانستند با وجود ۱۰ نفره بودن برابر حریف دوام آورند. شکست دادن آنها برای اوکراین کمی ساده‌تر خواهد بود، چرا که هیچ کس انتظارش را ندارد. ما خیلی خوب کار کرده‌ایم و فکر می‌کنم اکنون ایتالیا زیرفشار زیادی قرار داشته باشد.»

بوفون: من مرد لحظه‌های حساسم

برخلاف همیشه که بهترین بازیکن میدان از میان مهاجمان یا گلزنان بازی‌ها انتخاب می‌شوند این بار یک دروازه‌بان بهترین بازیکن میدان شناخته شد. جان لوییجی بوفون دروازه‌بان تیم ملی ایتالیا به‌عنوان بهترین بازیکن میدان دیدار تیم‌های ملی ایتالیا و استرالیا برگزیده شد. این دروازه‌بان در نشست خبری پایان بازی گفت: «فکر می‌کنم امروز نمایش خوبی داشتیم من حتی در بازی برابر جمهوری چک هم می‌توانستم بهترین بازیکن میدان باشم. من در لحظه‌های حساس به کمک تیم می‌آیم. خیلی به یاد ندارم که استرالیایی‌ها بتوانند به گل برسند اما در نیمه دوم فکر نمی‌کردم که توپ بخواهد وارد دروازه آنها بشود ما الان به آمادگی خوبی رسیده‌ایم به‌ویژه من به‌عنوان دروازه‌بان روی خط دروازه بسیار آماده هستم. در مورد توتی هم باید بگویم که اگر جای او بودم جرات نمی‌کردم پشت آن ضربه بایستم، چرا که بسیار حساس بود. به هر حال توتی بازیکن این گونه لحظه‌ها است. فکر می‌کنم به رسیدن به دیدار پایانی ایمان داشته باشم. رویای ما این است که روز نهم جولای در ورزشگاه المپیک برلین و دیدار پایانی حاضر باشیم.»

کارلوس: فینال به آلمان یا آرژانتین می‌خوریم

روبرتو کارلوس مطمئن است که برزیل به فینال جام جهانی می‌رسد چون از حالا درباره بازی نهایی حرف می‌زند. مدافع قدرتمند تیم ملی فوتبال برزیل معتقد است که دیدار پایانی رقابت‌های جام‌جهانی را مقابل یکی از تیم‌های آلمان یا آرژانتین برگزار خواهند کرد. روبرتو کارلوس در گفت‌وگو با شماره روز سه‌شنبه نشریه «اشپورت بیلد» آلمان با بیان این مطلب افزود: خیلی حیف است که یکی از این دو تیم باید از گردونه خارج شود، اما در هر حال شانس آلمان همچون سال ۲۰۰۲ برای رسیدن به دیدار پایانی از آرژانتین بیشتر است. کارلوس درباره شانس برزیل در دیدار روز سه‌شنبه خود مقابل تیم ملی فوتبال غنا گفته است که اگر من به شکست فکر کنم باید همین حالا چمدان‌هایم را بسته و به خانه برگردم. اشپورت بیلد در ادامه به نقل از کارلوس می‌افزاید: به عنوان مثال در مصاف با تیم ملی فوتبال آلمان، تیمی برنده خواهد بود که هم از نظر روانی و هم از نظر فیزیکی آمادگی بیشتری داشته باشد و تیم ملی فوتبال برزیل همان طور که در ۱۲ سال اخیر نشان داده است از این آمادگی برخوردار است. به گفته کارلوس ورزش فوتبال هر روز بیشتر از گذشته پیشرفت می‌کند و برزیل همچنان از این نظر در صدر قرار دارد.